

Sygn. akt I C 1481/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. K. i Z. C.**

przeciwko (...) **S.A. w S.**

o zapłatę kwot po 6 000 zł i o ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki P. K. kwotę 4 500 (cztery tysiące pięćset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2015 roku;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda Z. C. kwotę 4 800 (cztery tysiące osiemset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2015 roku;

III. oddala dalej idące powództwa;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki P. K. kwotę 1 353,13 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt trzy złote 13/100) tytułem kosztów procesu;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda Z. C. kwotę 1 523,90 zł (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia trzy złote 90/100) tytułem kosztów procesu;

VI. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 476,14 zł (czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 14/100) tytułem brakujących kosztów sądowych;

VII. nakazuje ściągnąć stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku z zasądzonego w pkt I-ym roszczenia kwotę 76,80 zł (siedemdziesiąt sześć złotych 80/100), zaś z zasądzonego w pkt II-im roszczenia kwotę 61,44 zł (sześćdziesiąt jeden złotych 44/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka P. K. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 6 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2015 r.

Powód Z. C. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 6 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 roku.

Powodowie wnieśli o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu ulegli w dniu 1 października 2014 roku i zasądzenie od strony pozwanej na ich rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że w wyniku zdarzenia drogowego z 1 października 2014 roku powódka doznała obrażeń w postaci skracania i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu głowy i urazu psychicznego, w związku z czym podjęła leczenie neurologiczne i ortopedyczne, ale po zdarzeniu nie jest w stanie normalnie funkcjonować ze względu na utrzymujące się bóle głowy i karku, które uniemożliwiają swobodny ruch. Powódka podała, że napięcie mięśni karku wywołuje u niej dodatkowy ból i cierpienie i stanowi istotny dyskomfort oraz utrudnia wykonywanie podstawowych czynności w życiu codziennym. Ponadto pogorszeniu uległa jej kondycja psychiczna, ponieważ jest obecnie osobą nerwową zmęczoną, osłabioną, boi się poruszać wszelkimi środkami transportu, a przed wypadkiem nie miała problemów zdrowotnych. Powód Z. C. pisał, że w wyniku zdarzenia doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu głowy i urazu psychicznego, podjął leczenie neurologiczne i ortopedyczne, ale utrzymują się u niego konsekwencje zdrowotne, jak silne bóle i zawroty głowy, bóle karku, kręgosłupa, zaburzenia snu i koncentracji oraz lęki przed jazdą samochodem, a ponadto bóle uniemożliwiają mu swobodny ruch głową i stanowią istotny dyskomfort utrudniając codzienne funkcjonowanie mimo zażywania silnych leków przeciwbólowych, które osłabiają ogólną kondycję psychofizyczną powoda. Powodowie podali, że strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła powódce kwotę 1500 zł, zaś powodowi kwotę 1200 zł, lecz powodowie nie zgodzili się z taką wysokością zadośćuczynienia i wezwali do zapłaty wyższych kwot podnosząc, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienia są nieodpowiednie. Powodowie oparli żądanie odsetek na treści przepisu art. 481 k.c. w związku z art. 817 k.c. i art. 14 § 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych podnosząc, że żądanie odsetek ustawowych od dnia 11 czerwca 2015 roku, to jest od dnia następnego po dniu, w którym zostały wydane decyzje ustalające wysokość świadczeń należnych powodom, bowiem 10 czerwca 2015 roku pozwany dysponował wszystkimi dokumentami i informacjami niezbędnymi do określenia wysokości świadczeń.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od powodów kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami podnosząc, że strona pozwana przyznając powodom zadośćuczynienia w kwotach powódce 1 500 zł, powodowi 1 200 zł kierowała się wskazaniem z doktryny i orzecznictwa Sądu Najwyższego, a więc uwzględniła rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych, czas ich trwania, ograniczenia w życiu codziennym i zawodowym, wiek powodów, rokowania na przyszłość, dolegliwości psychofizyczne, ale miała też na uwadze realia społeczno - ekonomiczne. Strona pozwana nie zgodziła się również z roszczeniem o ustalenie odpowiedzialności na przyszłość wskazując na przepisy dotyczące przedawnienia roszczeń. Ponadto co do odsetek podała, że zadośćuczynienie staje się wymagalne dopiero od wyrokowania i z tego względu żądanie odsetek od daty wcześniejszej jest nieuprawnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2014 powódka P. K. i powód Z. C. uczestniczyli w zdarzeniu drogowym - uderzeniu z prawej w bok samochodu, którym się poruszali, a sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S.. Powód był kierowcą, zaś powódka pasażerką.

okoliczności bezsporne

W dniu 3 października 2014 roku z powodu nudności, wymiotów, bólów głowy powódka zgłosiła się do neurologa, który rozpoznał u niej stan po urazie wielomiejscowym ze wstrząśnieniem mózgu, urazie kręgosłupa szyjnego, lędźwiowego, klatki piersiowej i barku prawego, zespół bólowy korzeniowy szyjny i lędźwiowy, pourazowe bóle głowy, zaburzenia stresowe pourazowe i zalecił leczenie farmakologiczne oraz miękkiego kołnierza ortopedycznego na 10 dni.

Dowód: konsultacja neurologiczna – k.11

Powódka konsultowała się też ortopedycznie. Lekarz ortopeda zalecił leczenie farmakologiczne i rehabilitacyjne z uwagi na silne bóle głowy, bóle karku, zawroty głowy, szумы uszne i bóle odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa.

Dowód: konsultacja ortopedyczna - k.9

Powódka w wyniku zdarzenia odczuwała ból głowy, karku, prawego barku, kręgosłupa, drętwienie prawej ręki. Następnie wystąpiły u niej zaburzenia snu. Neurolog zalecił jej noszenie kołnierza przez dwa tygodnie. Powódka w A. korzystała z masażu i chodziła na basen. Rehabilitacja w tym zakresie pomogła jej z dolegliwościami związanymi z drętwieniem ręki. Przez wypadkiem na nic powódka się nie leczyła.

Dowód: zeznania powódki - k.182

Powódka odbyła również wizytę u psychologa w związku z utrzymywaniem się mimowolnych wspomnień i rozmyślań związanych z wypadkiem powodujących ponowne jego przeżywanie, co wzmagało stres i sprzyjało utrzymywaniu się psychologicznych objawów. Uzyskała psychoedukację od psychologa na temat mechanizmów jej stanu i sposobu radzenia sobie z nim.

Dowód: konsultacja psychologiczna – k.12 – 14

zeznania powódki - k.182

W wyniku zdarzenia drogowego z 1 października 2014 roku powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego, urazu kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego. Łączny procentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z urazem skrętnym kręgosłupa odcinka szyjnego wynosi 3 %. Obrażenia doznane w zdarzeniu drogowym z 1 października 2014 roku skutkują do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parastezjami całej kończyny górnej prawej i wszystkich palców. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych, przy niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową. W przeszłości wskazane będzie przede wszystkim leczenie usprawniające. Z powodu przebytego urazu mogą nasilić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość, przy czym ograniczenie jest niewielkie. Ze względu na parastezje kończyny górnej prawe i bóle głowy wskazana jest okresowa kontrola neurologiczna. Rokowania na przyszłość są pomyślne pod warunkiem kontynuowania leczenia usprawniającego.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu (...) – k. 193 – 196

pisemne wyjaśnienie opinii - k.222 - 223

Powód Z. C. w dniu 3 października 2014 roku konsultowany był przez neurologa, który rozpoznał stan po urazie wielomiejscowym, stan po urazie głowy, stan po urazie kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, bóle mostka, zespół bólowy korzeniowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz pourazowe bóle głowy, zaburzenia stresowe pourazowe. Neurolog zalecił kołnierz ortopedyczny, który powód utrzymywał kilka dni oraz zalecił leczenie farmakologiczne.

Dowód: konsultacja neurologiczna – k.25

Następnie powód udał się do ortopedy, która również zalecił kołnierz ortopedyczny, (...) i miorelaksacyjne, konsultację neurologiczną i psychologiczną.

Dowód: konsultacja ortopedyczna - k.24

Powód następnego dnia zaczął odczuwać dolegliwości ze strony kręgosłupa i lewego barku, klatki piersiowej. Powód używał maści zaleconych przez lekarzy. W A. stosował masażu i chodził na basen.

Dowód: zeznania powoda - k.182 verte

Z uwagi na wspomnienia związane ze zdarzeniem drogowym i przeżywanym stresem powód konsultował się również u psychologa w dniu 31 marca 2015 roku.

Dowód: konsultacja psychologiczna - k 26 – 28

zeznania powoda - k.182 verte

W wyniku zdarzenia drogowego z 1 października 2014 roku powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa odcinka szyjnego, urazu kręgosłupa piersiowego, urazu kręgosłupa lędźwiowego, a procentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z urazem skrętnym kręgosłupa szyjnego wynosi 3 %. W związku ze zdarzeniem drogowym u powoda nadal występują bóle i zawroty głowy, dolegliwości bólowe z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej kręgosłupa szyjnego. Przebyty wypadek spowodował u powoda również naruszenie zwartego bloku morfologiczno czynnościowego kręgowo – krążkowo - więzadłowego, powodując podrażnienie końców nerwowych i związane z tym ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Ze względu na częste bóle i zawroty głowy oraz objawy uszkodzenia krążków międzykręgowych powód powinien być zbadany przez neurologa, lecz rokowania na przyszłość są pomyślne.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu (...) – k.197 – 200

pisemne wyjaśnienie opinii - k.222 - 223

Powodowie zgłosili szkodę stronie pozwanej i strona pozwana zawiadomiła ich o tym pismem z dnia 20 maja 2015 r.

Okoliczności bezsporne

Powodowie wezwali stronę pozwaną do zapłaty zadośćuczynień w kwotach po 30 000 zł. Strona pozwana wypłaciła powodce kwotę 1500 zł, zaś powodowi kwotę 1 200 zł. Powodowie wezwali więc stronę pozwaną do zapłaty kwot 28 500 zł tytułem zadośćuczynień.

Dowód:

wezwania do zapłaty z dnia 02.06.2015 r. – k. 15 – 17, 33 - 35

pisma strony pozwanej z dnia 10.06.2015 r. – k.18 – 19, 36 - 37

wezwania do zapłaty z dnia 17.06.2015 r. – k.20 – 22, 38 – 40

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę zarówno powódki P. K., jak i powoda Z. C. okazało się zasadne w części.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną po stronie powodów zdarzeniem z dnia 1 października 2014 r. co do zasady, jednak podniosła, że wypłaciła już powodom zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o przeprowadzone dowody z konsultacji neurologicznych, ortopedycznych i psychologicznych, których strona pozwana nie podważyła, oraz opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii - traumatologii M. J.. Dowody te wraz z zeznaniami powodów tworzą spójną i logiczną całość.

Opinia biegłego sądowego została sporządzona w sposób jasny, profesjonalny, odpowiadając na wszystkie kwestie stawiane przed biegłym. Jednocześnie opinia potwierdziła zeznania powódki, które Sąd uznał za wiarygodne. Sąd uchylił postanowieniem z dnia 8 marca 2017 r. postanowieni z dnia 9 sierpnia 2016 r. i oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii. Zgodnie z przepisem art.240 § 1 k.p.c. Sąd nie jest związany swym postanowieniem dowodowym i może je stosownie do okoliczności uchylić lub zmienić nawet na posiedzeniu niejawnym. Skoro powodowi przebywają stale za granicą i nie było możliwości ponownego ich przebadania przez innego biegłego, a jednocześnie bacząc tylko na stanowisko strony pozwanej wnoszącej o zmianę biegłego. Okoliczności niemożności przebadania przez innego biegłego obciążają powodów. Z tych względów też nie zostało uwzględnione w całości ich żądanie zapłaty.

Zgodnie z przepisem art.445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość.

W rozstrzyganej sprawie strona pozwana w sposób nieuprawniony, w oderwaniu od przeprowadzonych dowodów, które w istocie w przeważającej części były przecież znane ubezpieczycielowi w trakcie postępowania likwidacyjnego, deprecjonuje krzywdę doznaną przez powodów określając doznane urazy jako niskoenergetyczne, błahe. Wskazać należy, że biegły ortopeda - traumatolog w sposób jasny i wiarygodny, zgodnie z wiedzą w swojej specjalności, opisał mechanizm takich urazów. Strona pozwana skoncentrowała się na tym, że we wskazanych okolicznościach nie mogło dojść do długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powodów. W ocenie Sądu, uszczerbek na zdrowiu, w jakiegokolwiek postaci, jest jednym z czynników wpływających na krzywdę osoby poszkodowanej. Strona pozwana w ogóle nie zwróciła uwagi na odczuwane przez powodów dolegliwości bólowe odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem jego ruchomości, głowy, zawroty głowy. Biegły M. J. podał, że u powódki występują parastezje. Takie dolegliwości stanowią cierpienia fizyczne i zmuszały powodów do przyjmowania leków przeciwbólowych i utrudniają funkcjonowanie codzienne w związku z odczuwanym bólem. Co do powódki biegły wskazał, że w przyszłości u powódki mogą nasilić się dolegliwości bólowe kręgosłupa. Odnośnie powoda zdarzenie drogowe spowodowało naruszenie zwartego bloku morfologiczno czynnościowego kręgowo - krążkowo - więzadłowego powodując podrażnienie końców nerwowych i związane z tym ograniczenie bólowe ruchomości kręgosłupa szyjnego. Ponadto uwzględnić należało odczuwany przez powodów stres związany z kolizją drogową w której uczestniczyli, co wynika z konsultacji psychologicznej, z której skorzystali w marcu 2015 r., a więc w pięć miesięcy po zdarzeniu, choć jednocześnie powodowie nie wnieśli o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychologii w tym zakresie.

Te wszystkie okoliczności Sąd miał na względzie ustalając, że powodowie winni w związku z następstwami uczestnictwa w zdarzeniu drogowym z dnia 1 października 2014 r. winni otrzymać zadośćuczynienia w kwotach po 6 000 zł. Zdaniem Sądu, kwota ta zrekompensuje doznaną przez powodów krzywdę. Skoro powódka otrzymała D. kwotę 1 500 zł, a powód 1200 zł tytułem zadośćuczynienia to należało zasądzić na rzecz powódki różnicę w tych kwotach, tj. 4 500 zł, a na rzecz powoda 4 800 zł. Nie może być mowy o tym, że tylko w przypadku ciężkich obrażeń ciała poszkodowanemu przysługuje prawo domagania się zadośćuczynienia. Strona pozwana nie udowodniła zgodnie z art. 6 k.c., by udział powódki w zdarzeniu w 2012/2013 miał wpływ na jej stan zdrowia. Wizyty w tych samych datach nie mogą dowodzić o bezzasadności ich roszczeń. Powodowie pozostają w związku, razem jechali w dacie zdarzenia, to brak jest podstaw do kwestionowania wizyt powodów u lekarzy w tych samych datach. Powódka zeznała, że przed 1

października 2014 r. na nic się nie leczyła. Sąd zasądził te kwoty wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2015 r. nie podzielając poglądu strony o wymagalności roszczeń z tytułu zadośćuczynienia od daty wyrokowania. Podkreślić należy, że wyrok w takiej sprawie nie jest orzeczeniem konstytutywnym, a strona pozwana obowiązana jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody zgodnie z art.14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powodowie nie wykazali by zgłosili szkodę 10 lub 11 maja 2015 r. i termin 30 - dniowy upływał 10 czerwca i odsetki w związku z tym miałyby należeć się od 11 czerwca 2015 r. Skoro powodowie skierowali wezwania do zapłaty w pismach z 2 czerwca 2015 r., przy czym brak jest dowodu odbioru tych wezwań przez stronę pozwaną, to Sąd założył, że przesyłka doszła 18 czerwca 2015 r. i uwzględniając wyznaczony w wezwaniach termin 7 - dniowy do zapłaty odsetki ustawowe należą się od 26 czerwca 2015 r. termin początkowy biegu odsetek nie narusza art.14 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Sąd oddalił dalej idące powództwo o zapłatę uznając je za zbyt wygórowane w odniesieniu do skąpej dokumentacji medycznej, jak też niewykazanie większej krzywdy w sferze psychicznej. Sąd wziął też pod uwagę, że powodowie nie przebywali na zwolnieniach lekarskich. Okoliczności te jednak nie świadczą o tym, że dotychczas wypłacone zadośćuczynień jest adekwatne do doznanej przez powodów krzywdy.

Powództwo o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku powodów na przyszłość, nie podlegało uwzględnieniu, ponieważ rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd uwzględnił również dolegliwości, które powodowie będą jeszcze odczuwać w przyszłości w sferze fizycznej, a o których wypowiedział się biegły. Krzywda obejmuje również swoim zakresem dolegliwości, które wystąpią z określonych skutków. Bacząc na konstrukcję przepisu art.442¹ § 1 i 3 k.c. w razie ujawnienia się u powodów nowej krzywdy będą mieli możliwość wystąpienia z nowym powództwem opartym na nowych okolicznościach pozostających w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 1 października 2014 r. W obecnym stanie prawnym wynikającym z ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny (Dz. U. nr 80, poz. 538) przepis art.442¹ § 3 k.c. pozwala na stwierdzenie, że nie występuje ryzyko przedawnienia ewentualnych przyszłych roszczeń powódki. W ocenie Sądu, wyrok ustalający odpowiedzialność na przyszłość strony pozwanej w razie pojawienia się nowej krzywdy nie będzie stanowił istotnego dowodu dla wykazania związku przyczynowego między nową krzywdą a wypadkiem. Sama ewentualność powstania innych skutków zdarzenia nie powoduje istnienia interesu prawnego (art. 189 kpc).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka wygrała proces w 75 %, powód w 80 %. Koszty powódki i powoda wyniosły po 2 207 zł (300 zł, opłata sądowa, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 690 zł poniesiona zaliczka na wydatki i 1 200 zł koszty zastępstwa procesowego). Strona pozwana poniosła jedną opłatę skarbową 17 zł (po połowie od powództwa powódki i od powoda) i koszty przeciwko powodowi 1 208,50 zł. 75 % kosztów powódki daje kwotę 1 655,25 zł, zaś pozwanej 25 % jej kosztów daje kwotę 302,12 zł, rozdzielając je, strona pozwana obowiązana jest zapłacić powódce 1 353,13 zł. Powodowi z jego kosztów należy się 1 765,60 zł jako 80 %, stronie pozwanej z jej kosztów 241,70 zł jako 20 %. Zatem strona pozwana winna zapłacić powodowi 1 523,90 zł tytułem kosztów procesu.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art.113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Koszty sądowe dotąd niezapłacone wyniosły 614,38 zł, więc od powództwa powódki 307,19 zł i od powództwa powoda 307,19 zł. Z 307,19 zł powódka powinna ponieść 25 %, tj. 76,80 zł, a powód 20 % tj. 61,44 zł, w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 476,14 zł strona pozwana.